

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

Ἡ «Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις» τῆς Γαλλίας δημοσιεύει περιεργον ἀπόσπασμα ἐκ τῶν ἀνεκδότων «Ἀπομνημονευμάτων» τῆς πρώτης Αὐτοκρατορίας. Πρόκειται περὶ ἐπιελθόντος συμβεβηκότος εἰς τὸν στολίσκον τῆς Βουλώνης, καὶ παρωδηθέντος ὑπὸ τοῦ Ταυλλεράνδου ἐν εἴδει ἐπιστολῆς :

Πρωῖαν τινα ἰππεύσας ὁ Αὐτοκράτωρ ἀνήγγειλεν ὅτι θὰ ἐπιθεώρη τὸν ναυτικὸν στρατὸν, καὶ διέταξεν ἵνα τὰ πλοῖα, ἅτινα προσδεδεμένα ἐσχημάτιζον γραμμὴν, ἐγκαταλίπωσι τὰς θέσεις των, ἐπειδὴ προὔτιθετο, ὡς ἔλεγε, νὰ ἐπιθεωρήσῃ διὰ τὸν συνήθη αὐτοῦ περιπάτον, καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν του ἵνα τὰ πάντα ὦσιν ἑτοιμα καθ' ἣν ὥραν διέταξε. Πάντες ἐγνώριζον ὅτι ἡ ἐπιθυμία τοῦ αὐτοκράτορος ἦτο ἡ θέλησις του διεβίθασαν κατὰ τὴν ἀπουσίαν του τὴν διαταγὴν εἰς τὸν ναύαρχον **Bruix**, ὅστις ἀπήντησε μεθ' ἀταραξίας, ὅτι λυπεῖται πολὺ, καθόσον ἡ ἐπιθεώρησις δὲν θὰ λάβῃ χώραν σήμερον, καὶ ἐπομένως οὐδὲν πλοῖον ἐκινήθη.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἐπιστρέφων ἐκ τοῦ περιπάτου, συνήντησε τὸν ναύαρχον, καὶ πάραυτα ἤρξατο τρομερὰ σκηνή :

— Κύριε ναύαρχε, λέγει ὁ αὐτοκράτωρ μετὰ τετραραγμένης φωνῆς, διατὶ ποσῶς δὲν ἐξετελέσατε τὰς διαταγὰς μου ;

— Μεγαλειότατε, ἀπεκρίθη ὁ ναύαρχος **Bruix** μετὰ σεβασμοῦ, ἐπικεῖται φοβερὰ θύελλα. . . τὴν ὁποίαν καὶ ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης βλέπει· θέλετε νὰ ἐκθέσητε τὴν ζωὴν τοσούτων γενναίων ἀνδρῶν ;

Τῶ ὄντι ἡ βαρύτης τῆς ἀτμοσφαιρας, καὶ οἱ ἀμυδροὶ μυκηθμοὶ οἵτινες ἤκουοντο μακρόθεν ἐδικαιολογοῦν μεγάλως τοὺς φόβους τοῦ ναύαρχου.

— Κύριε, ἀπήντησεν ὁ αὐτοκράτωρ ἐπὶ μᾶλλον παρωργισμένος, ἐπανέλαθα τὰς διαταγὰς μου διατὶ δὲν ἐξετελέσατε αὐτάς ; αἱ συνέπειαι ἀποβλέπουσιν ἐμὲ μόνον. Ὑπακούσατε !

— Μεγαλειότατε, δὲν θὰ ὑπακούσω.

— Κύριε, εἶσθε αὐθάδης.

Καὶ ὁ αὐτοκράτωρ, ἔχων εἰσέτι τὸ μαστίγιόν του εἰς τὴν χεῖρα, ἐπροχώρησε πρὸς τὸν ναύαρχον ἀπειλητικῶς. Ὁ ναύαρχος ὠπισθοδρόμησεν ἐν βῆμα, καὶ θέσας τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ξίφους του.

— Μεγαλειότατε, λέγει ὠχρῶν, προφυλαχθῆτε.

Πάντες οἱ περιστάμενοι ἐπάγωσαν ἐκ τοῦ φόβου.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἀκίνητος καὶ τὴν χεῖρα ἔχων ὑψωμένην προσήλωσε τοὺς ὀφθαλμούς του ἐπὶ τοῦ ναύαρχου, ὅστις διετήρει ἀκόμη τὴν ἀπειλητικὴν αὐτοῦ θέσιν. Τέλος ὁ αὐτοκράτωρ ἔρριψε χαμαὶ τὸ μαστίγιόν του, ὁ ναύαρχος **Bruix** ἀφῆκε τὴν λαβὴν τοῦ ξίφους του, καὶ, μὲ ἀποκεκαλυμμένην κεφαλὴν, ἤκουσεν ἐν σιγῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς φρικτῆς ταύτης σκηνῆς.

— Κύριε ὑποναύαρχε **Magon**, λέγει ὁ αὐτοκράτωρ, νὰ ἐκ-

τελέσητε ἀμέσως τὴν κίνησιν τῶν πλοίων ἣν διέταξα. Ὅσον δὲ δι' ὑμᾶς, κύριε, ἐπαναφέρων τὰ βλέμματά του ἐπὶ τοῦ ναύαρχου **Bruix**, θὰ ἐγκαταλείψῃτε τὴν Βολώνην ἐντὸς 24 ὥρων, διὰ νὰ ἀποσυρθῆτε εἰς Ὀλλανδίαν. Πηγαίνετε.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἀπεμακρύνθη πάραυτα. Ὀλιγάριθμοὶ τινες Ἀξιωματικοὶ ἔθλιψαν τὴν χεῖρα τοῦ ναύαρχου ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει του, ἣν ἐπρότεινεν αὐτοῖς.

Ἐν τούτοις ὁ ὑποναύαρχος **Magon** ἐξετέλεσεν τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος διαταχθεῖσαν κίνησιν. Ἡ θύελλα ἐξερράγη. Πλέον τῶν 20 κανονιοφόρων λέμβων μεστῶν στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν ἐναυάγησαν. Ἦκουον τὰς θλιβερὰς φωνὰς τῶν ναυτῶν, οὐδεμίαν δ' ἠδύναντο νὰ παράσχωσιν αὐτοῖς βοήθειαν.

Βαθέως ἐγγιχθεὶς ἐκ τοῦ θαύματος τούτου, μὲ καρδίαν διαρραγεῖσαν ἐκ τῶν θορήων ἀπείρου πλήθους, ὅπερ ἡ θύελλα εἶχε συναθροίσει εἰς ἀποκρήμους ἀκτᾶς, ὁ Αὐτοκράτωρ, ὅστις ἔβλεπε τοὺς στρατηγούς καὶ τοὺς ἀξιωματικούς αὐτοῦ νὰ ὠχρῶσιν ἐκ φόβου περὶ αὐτόν, ἠθέλησε νὰ δώσῃ παράδειγμα ἀφοσιώσεως, καὶ ἀφοῦ ματαιῶς προσεπάθησεν νὰ ἐμποδίσωσιν αὐτόν, ἐρίφθη εἰς σωσίβιον λέμβου λέγων :

— Ἀφήσατέ με ! ἀφήσατέ με ! πρέπει νὰ σώσῃ τις αὐτούς.

Καὶ ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ ἡ λέμβος ἐπληρώθη ὕδατος, τὰ κύματα διήρχοντο καὶ ἐπανήρχοντο ἄνωθεν, καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ ἦτο ἤδη κατακεκλυμένος. Κύμα ἰσχυρότερον τῶν ἄλλων ἔριψε τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα ἄνωθεν τῆς ἀκτῆς, καὶ ἐκ τῆς συγχρούσεως ταύτης μόνον ὁ πῖλος αὐτοῦ παρεσύρθη. Ἠλεκτρησθέντες ἐκ τοῦ τόσο θάρρους, ἀξιωματικοί, στρατιῶται, ναῦται καὶ πολῖται, ρίπτονται εἰς τὰ κύματα οἱ μὲν κολυμβητῆ, οἱ δὲ διὰ λέμβων, ὅπως τάχιον προσφέρωσι τὰς βοηθείας των. Δυστυχῶς μικρὸν ἀριθμὸν ἐκ τῶν ἀτυχῶν ἠδυνήθησαν νὰ σώσωσι, καὶ τὴν ἐπιούσαν ἡ θάλασσα ἐξέβρασεν εἰς τὴν ἀκτὴν πλέον τῶν 200 πτωμάτων μετὰ τοῦ πῖλου τοῦ νικητοῦ τοῦ **Marengo** .

Ἡ βραδεῖα αὕτη εὐσπλαγχνία ἤρκει νὰ ἐνθουσιάσῃ τὸν Ταυλλεράνδ, ὅστις διηγῆθη τὸ ἐπεισόδιον οὕτω :

Διφνίδιά τινα συμβεβηκότα ἅτινα ἐπιφέρουσι τὴν ἀπώλειαν δεκαπεντάδος ἀνθρώπων καὶ δύο ἢ τριῶν πλοίων, δι' αὐτὸν εἶναι εὐκαιρία πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς εὐαισθησίας του. Συνέλλεξεν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὰς πλέον ἐγγυητικὰς μαρτυρίας τῆς εὐνοίας τοῦ στρατοῦ.

Ὁφείλειεν, ὅθεν, νὰ διανεῖμῃ χρήματα ἐν τε τῇ πόλει καὶ τοῖς πέριξ, διὰ νὰ ἀποσοβῆσῃ τοὺς ἐπαπειληθέντας γογγυσμούς.

Δ. Δ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐν τῷ κόσμῳ, ἔλεγεν ὁ Μ., ἔχεις τριῶν εἰδῶν φίλους. Ἐκείνους οἵτινες σὲ ἀγαπῶσιν· ἐκείνους οἵτινες δὲν ἐνδιαφέρονται καθόλου διὰ σέ· καὶ ἐκείνους, οἵτινες . . . σὲ μισοῦσι.

* *